

ikke overholder den. Og jeg kan forstå, at hr. Jørn Jespersen synes, det er mere logisk med en lov, der tillader kaffe og ikke kaffefiltre, end en lov, der prøver at definere bredt, hvad dagligvarer er for noget. Men o.k., det må jeg jo bøje mig for.

Så vil jeg sige, at allerede nu har de små butikker og i særdeleshed specialbutikkerne ganske voldsomme problemer. Den nuværende lov er faktisk et utrolig dårligt fundament for at forhindre lukkelovens totale afskaffelse. Det synes jeg at Socialdemokratiet og SF bør tænke noget mere over. Ved at holde fast i noget, der er så dårligt, giver man faktisk V, K og Z de allerbedste muligheder for om ikke i denne omgang så i næste omgang at få afskaffet lukkeloven. Jeg synes, man skulle gå ind i en konstruktiv diskussion og bruge chancen her til at få lavet noget nyt og bedre, som vil have en længere levetid som bolværk mod den totale liberalisme, som vores forslag jo netop ikke er udtryk for.

Regeringen har altså desværre ikke fremsat sit forslag, men vi har forstået, at industriministeren pusler med noget. Det ser vi frem til. Vi har dog også allerede nu noteret os, at den store mangel i industriministerens private tanker er, at der ikke tages ordentligt hensyn til de ansattes arbejdsvilkår, således som vi gør det.

Vi har altså prøvet at undgå at skulle vælge mellem VKZ's jungle, hvor den stærkeste overlever, eller prøve at holde fast på den eksisterende lukkelov, og vores forslag går i al sin enkelhed ud på fire punkter:

For det første vil vi have fjernet de bureaukratiske og meningsløse regler, der findes i den nugældende lov. Ud over alkoholpolitik kan vi ikke få øje på noget hensyn, der med logik i behold kan begrænse, hvilke dagligvarer der må sælges fra kl. 6.00 til kl. 20.00, og hvilke der må sælges døgnet rundt.

For det andet ønsker vi bevidst at give de mindre butikker et forspring i konkurrencen, og det gør vi selvfølgelig ved at give særlig gunstige muligheder for dagligvarehandelen, der foregår i små butikker med butiksarealer under 200 m², som vi vil give bedre muligheder for at holde åbent. Det er selvfølgelig bevidst for at modvirke den koncentration, vi ellers ser ske, og det er til fordel for de små dagligvarebutikker og for specialforretningerne.

For det tredje ønsker vi som forudsætning for, at man kan udvide åbningstiderne, at der tages et klart og mere eksplicit hensyn til de ansatte end det, der er i den nugældende lov, og det,

der er helt fraværende i V, K og Z's forslag. Hvis man har åbent på skæve tider, skal der være aftalt en fornøden kompensation til de ansatte i form af afspadsering, så de er i stand til at have et normalt familieliv og får mulighed for at have fritidsinteresser.

Endelig for det fjerde ønsker vi at give familierne mulighed for at købe ordentlige dagligvarer, også uden for normal åbningstid, og vi ønsker at give de små butikker mulighed for selv at tilrettelægge deres åbningstid ud fra de behov, der måtte være i et lokalområde. Lad mig bare nævne som eksempel: I et lokalområde, der ligger ude på landet, var det måske en god idé, at der var mulighed for, at folk kunne købe ind, når de kom hjem fra arbejde, måske langvejs fra, og ikke var tvunget til at købe ind i den storby, hvor de arbejder. Der er lidt kontroversielt – det er vi klar over – indlagt nogle forudsætninger om, hvilke aftaler der skal være for personalet, hvis man arbejder uden for normal arbejdstid. Ud over bestemmelserne om afspadsering er der et forbud mod, at unge arbejder om aftenen, og der er et krav om – og det har også noget at gøre med kriminalitet, som jo ellers optager sindene voldsomt i andre sammenhænge – at der skal være mindst to på arbejde, når vi kommer hen til aften- og natteimerne.

Det er ikke sådan, som hr. Jørn Jespersen sagde, at vi ønsker at påtvinge et område en overenskomst. Nej, vi gør det, at vi siger: Her er nogle rammer, der kan udfyldes af arbejdsmarkedets parter, hvis de har lyst til det. Det kender vi også på andre områder: at vi har nogle rammer, som fremmer, at der er organiserede forhold på arbejdsmarkedet. Vi har også på andre områder en lovgivning, der fremmer, at man indgår overenskomster med fagligt organiserede. Lad os bare tage som eksempel den måde, vi har indrettet vores a-kasselovgivning på. Den fremmer jo tydeligvis organiserede forhold på arbejdsmarkedet, som det store flertal herinde i Folketinget også ønsker det. Og det er det samme, vi gør her. Vi siger: Her er nogle regler. Man kan udnytte dem eller lade være. Hvis man udnytter dem, skal der være ordnede vilkår for de ansatte.

Jeg vil da bare sige, at måske kan vi her drage nytte af EU for en gangs skyld; EU er vi imod, men EU har dog trods alt pålagt det danske arbejdsmarked, at der skal være ansættelseskontrakter mellem de ansatte og arbejdsgiverne. Og det eneste, vi siger her, er, at hvis det skal være på det her område og man ønsker at udnytte